

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

ČERVENEC 2017*** ROČNÍK XVIII.*** ČÍSLO 7

Citát inspirující:

Účastnil jsem se například natáčení dvoudílného televizního filmu podle mého scénáře. A tam jsem viděl, co jsou dnes lidi ochotni udělat kvůli roli, kvůli penězům, kvůli kariéře. Naprosto všechno. Opravdu všechno.

Zdeněk Zapletal

Václav Franc

ŽEBŘÍK DO NEBE

**Chtěl jsem si půjčit žebřík
od Eiffelovky**

**Ale je lakomá, namyšlená
Nebo se jen stydí?**

... že nesahá do nebe

NÁVRATY

Nedávno jsem zase dělal pořádek mezi svými „lejstry“ a našel jsem svůj starý „čtenářský deník“ někdy z přelomu 80. a 90.let a z první poloviny 90.let minulého století. Nepředstavujte si žádný deník, jak jsme si jej museli psát ve škole. Jsou to moje postřehy při četbě, výpisky zajímavých citátů či pasáží knih. A našel jsem tak celou řadu skvostů.

Objevil jsem i citáty od autorů, které jsem měl časem možnost poznat blíže, třeba citáty z knihy „Nevěsty a milenký“ od Marcelly Marboe, kterou jsem poznal jako předsedkyni Střediska východočeských spisovatelů. Nebo Jiřího Žáčka a jeho citace z „Ptákovin“.

Pochopitelně nechybí ani zahraniční autoři, Saroyan (ten je zastoupen několikrát) nebo Joseph Heller a jeho „Hlava XXII“ (nakonec je to takový americký Švejk), Daphne Du Maurierová a její „Ptáci a jiné povídky.“

Připadal jsem si, jako kdybych se vracel do mládí, neboť to všechno jsou knížky, které mě nějak oslovovaly, formovaly, spoluvytvářely i moje „literární střevo.“ Řada autorů patřila a patří k mým nedostižným vzorům. Je to rozmanité společenství, vlastně taková moje domácí osobní knihovnička. Říkám si, že si deníky musím vzít na dovolenou a pořádně se do nich začíst a třeba se opět vrátit k mým oblíbeným knížkám, které zanedbávám, neboť se snažím hledat stále nové a nové knihy. Jen lituji, že jsem si přestal tyto záznamy vypisovat. Prostě není čas, i když já je vlastně tak trochu píši ve formě příspěvků „Řekni mi, co čteš.“

A tak mi dovozte, abych si na závěr mých návratů připomněl jeden citát, možná poznáte autora a knihu, odkud jsem jej opsal: „Víš, co je to spisovatel? Tvrdí pořád, že psaní nenávidí, ale jen se podívej, co mu umožňuje: když se posadí za psací stroj, stává se nadčlověkem v tom nejvlastnějším nietzschovském smyslu. Je otcem i matkou. Je Bohem Všemohoucím, protože dává život. Je nejmocnější, nejvyšší, s hlavou v oblacích.“

Václav

(Citace z knihy Medojedky – Robert Ruark)

VÍTE, ŽE ...

- Václav Franc získal 2.místo na literární soutěži „Střípky z Ráje“ v kategorii próza za povídku „Můj osobní blackout.“ Soutěž uspořádala Městská knihovna Antonína Marka v Turnově. Vyhlášení se konalo 1.června 2017. Oceněné práce vyšly ve sborníku „Střípky z Ráje.“ Video z akce můžete vidět - <https://www.youtube.com/watch?v=gbnOaM05ozA&feature=youtu.be> (připravil Martin Žantovský).
- V časopise „Literatura – Umění - Kultura“ vyšel ve středu 7.června 2017 článek Václava France „Co by tomu řekla Pipi Dlouhá punčocha?“
- V čísle 2/2017 (vyšlo 21.6.2017) časopisu „Literární fórum“ (vydává Jihočeský klub Obce spisovatelů) vyšel článek Františka Tylšara „Řehečská slepice snesla i jihočeská vejce.“ Časopis ve formátu pdf na adrese: http://files.profandu.webnode.cz/200000246-73afd74a90/FII_2017_web.pdf .
- Ve „Zpravodaji Šrámkovy Sobotky“ (číslo 3/2017, květen-červen) vyšla básně Josefa Jindry „Dívka a poezie stínů (Festivalová)“ a článek o historii atletiky v Sobotce „S Humprechtem na prsou“ (autoři Josef Jindra a Josef Honc.)

ČAJ č. 130 – Martin KOREČEK

Prázdninový ČAJ Vás zve na Sázavu, neboť tam nejráději tráví volný čas dnes zpovídáný spisovatel Zdeněk Rosenbaum. Mimo jiné přiznal, že: „Všechny moje knihy jsou autobiografické, některé víc, jiné méně.“

Hostem ČAJe je básník Martin Koreček, který uspěl na letošní Řehečské slepici.

Tvorbu regionálních autorů zastupuje moje povídka „Husa, motýl, předjaří“, která byla napsána před dávnými lety právě pod vlivem povídkové tvorby Zdeňka Rosenbauma. Poezii představuje Václav Teslík („Zvonky štěstí.“)

Bohužel přinášíme i smutnou zprávu, ve věku 91 let zemřel regionální historik a spisovatel Vladimír Úlehla. Václav

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

Jiří ŠPAČEK: DRUHÁ

Vydal Jiří Špaček – Součtveří v roce 2011

Jaká bude budoucnost lidstva? Tak nějak se ve své knize „Druhá“ ptá autor Jiří Špaček. Vědecko – fantastické pojednání o budoucnosti planety Země, jejich obyvatel, začíná v období „blahobytu“, kdy znuděné lidstvo je obklopeno pohodlím. Dokonce i rozmnožování je vědecky řízeno (viz str.15), cituji: „Dokonce ani děti se už dávno nenosí v bříšku. Těhotenství je společensky nepřijatelné, ohrožuje jak dítě, tak matku. Hlavně vytváří nespravedlnost mezi lidmi a uvrhuje ženy do sociální odluky.“ (Když jsem tyto řádky četl, vzpomněl jsem si na nedávný humbuk kolem básničky Jiřího Žáčka „proč jsou na světě holčičky.“)

Hlavní hrdina novely Marek vycítí novou příležitost, když je objevena planeta Nearth. Je vyhlášena soutěž o jedinečnou cestu na novou planetu. A Marek se prostřednictvím protekce a svého známého dostane mezi necelých osm set vyvolených z našeho regionu Evropa, aby dostal novou šanci osidlovat planetu, kde je příroda ještě neposkvrněná, nezničená jako na naší Zemi.

Jenže ... sliby a realita se rozcházejí. Na palubě lodě WeLive2 se dozvídá, že jeho kamarád Petr zemřel, ale to není jediná nečekaná událost. Planeta Nearth začíná skupinu nových obyvatel z planety Země „osahávat“ a není to mnohdy příjemné poznání. Dochází ke střetům z původními obyvateli, formují se různé skupiny, v čele jedné stojí Carol a Ulf. Marek si svými činy získává respekt a vůdčí postavení, zachrání skupinu díky poznání domorodého obyvatele Korfa. A dokáže zabít?

Próza je psaná čtivě, má spád a vtáhne čtenáře do děje. Nebudu prozrazovat víc o ději, jen chci říct, že se nejedná tak docela o klasické sci-fi, neboť hlavní postavy si pokládají různé otázky, týkající se i našeho běžného života. Pokud jsem vás zaujal, tak tedy neváhejte a vydejte se společně s autorem do nelichotivé budoucnosti.

Václav

STŘÍBRNÉ „STŘÍPKY Z RÁJE“

Literárních soutěží je v České republice hodně. Pochopitelně různé úrovně. K těm zdařilým se podle mého názoru řadil Literární Varnsdorf či Literární Čáslav, ale obě soutěže zanikly. Naštěstí vznikají soutěže nové a zdá se, že právě 1.ročník soutěže „STŘÍPKY Z RÁJE“, který vyhlásila vloni na podzim Knihovna Antonína Marka v Turnově, by mohl patřit k těm zdařilejším. No nechme se překvapit, neboť, jak praví jedno přísloví, jedna vlašťovka jaro nedělá. Ale onen první počín turnovských pořadatelů byl opravdu mimořádně vydařený.

Jak pořadatelé přiznali, ani ve snu je nenapadlo, že k 28.únoru, dni uzávěrky, přijde 272 příspěvků (138 v poezii a 134 v próze). A tak se porota musela pořádně zapotit. Mimochodem i zde pořadatelé oslovili kvalitní autory, vždyť v porotě poezie zasedl jako předseda básník Jiří Žáček, liberecký Marek Sekyra, turnovská knihovnice Pavlína Skálová a básník a slammer Vladimír Vacátko. Porota v kategorii prózy si v ničem nezdala, předsedkyní byla spisovatelka Iva Pekárková, pražský spisovatel Václav Kahuda, vysokoškolský pedagog Ondřej Hník a pohádkářka z Českého ráje Lenka Vydrová.

Koncem dubna poroty vynesly ortel a vybraly celkem 10 prací, které dosáhly na ocenění, ať již cenou nebo čestným uznáním.

A ve čtvrtek 1.června se v rámci multižánrového dne v místním divadle konalo slavnostní vyhlášení výsledků. Vyhlášení se zúčastnil předseda poroty Jiří Žáček, ale i další členové poroty (Hník, Skálová, Vaňátko). Pořad moderoval ředitel turnovské knihovny Jaroslav Kříž. V úvodu byl pokřtěn sborník soutěže, který vytiskla tiskárna Apromotion. Následně došlo k odtajňování výsledků. Oceněný autor či autorka buď sám přednesl úryvek z oceněné práce nebo jej zastoupili členové poroty (Hník, Vacátko). Většina přítomných autorů sama přečetla ukázky. A velmi mě potěšilo, když jsem se dozvěděl, že moje práce byla oceněna 2.cenou. Mohl jsem představit úryvek z práce „Můj osobní blackout.“

Potěšilo mě, že mezi oceněnými je i člen Střediska východočeských spisovatelů Jindřich Tošner (v poezii 3.místo) a Tomáš Choura (v poezii čestné uznání), který uspěl v dubnu na

Řehečské slepici.

Celý večer se nesl ve slavnostní atmosféře a myslím si, že pro všechny oceněné to byl opravdu svátek. Já osobně, ač jsem již nějaké ceny získal, si stříbrnou „medaili“ z Turnova považuji velmi vysoko, neboť byla „vybojována“ v opravdu těžké konkurenci.

Děkuji i všem pořadatelům soutěže a pokud bude vyhlášen i další ročník, pokusím se opět uspět. I když dobře vím, že obhájit pozice je mnohdy těžší. V každém případě přeji Knihovně Antonína Marka v Turnově hodně zdaru při případných dalších ročnících, necht' se jim podaří navázat na zdařilý první ročník.

Václav

Výsledky soutěže:

PRÓZA

- 1.místo Mirka Famfulíková (roč. 1991) z Vlašimi, povídka: Vlas jménem Jeroným
 - 2.místo Václav Franc (1961) z Nové Paky, Můj osobní blackout
 - 3.místo Pavel Hewlit (1978) z Prahy, Pojedeme na výlet
- čestné uznání Václav Kňourek (1976) z Mnichova Hradiště, Zánik domu U Šerých
- čestné uznání Kristýna Vlasáková (1991) z Brna, Memento Mori

POEZIE

- 1.místo Lenka Karlíková (1974) z Tulešic na Znojemsku, básnický cyklus s názvem Stavební deník
 - 2.místo Eliška Kohlíčková (1998) z Příbrami, cyklus básní
 - 3.místo Jindřich Tošner (1947) z Třebechovic pod Orebem, básnický cyklus s názvem Samet hlasu
- čestné uznání Martin Trdla (1985) z Jablonce nad Nisou, cyklus básní
- čestné uznání Tomáš Choura (1975) z Ústí nad Labem, cyklus básní

(O sborníku píší na jiném místě v červencové Kobře).

SBORNÍK „STŘÍPKY Z RÁJE“

Sborník literárních prací „Střípky z Ráje“ obsahuje vedle předmluvy ředitele turnovské knihovny Jaroslava Kříže, deset vyhodnocených příspěvků z literární soutěže. Dále, což je pro mě novum, obsahuje komentáře porotců k jednotlivým textům. A abych nezapomněl i představení poroty.

A právě komentáře poroty jsou velmi zajímavé, neboť na nich lze vidět, jak často ironicky říkám, „že není na světě zubař ten, aby se zavděčil pacientům všem.“ Lze říct, že kdyby v porotě zasedl někdo jiný, možná by i seznam oceněných mohl vypadat jinak. Nakonec i hodnocení porotce Václava Kahudy k mé povídce se zcela rozchází z hodnocením ostatních porotců. A nejsem výjimkou. Na druhou stranu, přiznám se, že i já jsem četl některé knihy pana porotce a prostě musím konstatovat, že ani on není moje krevní skupina. Ale tak to na světě chodí, někomu „se líbí holky, jinému vdolky.“

V každém případě si myslím, že ve sborníku jsou velmi kvalitní práce. Líbí se mi vítězná povídka „Vlas“, mrazivý pohled dítěte na válku a svět koncentračních táborů v povídce „Pojedeme na výlet.“ Zajímavá je i povídka o posmrtné fotografii „Memento Mori“ či vylíčení tragické události „Zánik domu u Šerých.“ Myslím si, že kterákoliv z těchto povídek mohla zvítězit. A jsem rád, že i moje povídka, podle mého názoru (a názoru většiny porotců) do této hvězdné společnosti patří.

V poezii dávám přednost humoru, a tak bych asi jako porotce upřednostnil cyklus básní Tomáše Choury, ale výborný je i „Samet hlasu“ Jindřicha Tošnera, jehož poezii znám blíže. Nelze přehlédnout vítězný „Stavební deník“ Lenky Karlíkové, ale zajímavá je i „poezie rozchodů“ Elišky Kohlíčkové a v neposlední řadě neobvyklé metafory Martina Trdly. Každý autor je svůj, určitá tvůrčí osobnost, a to je dobře. Myslím si, že o autorkách a autorech ze sborníku „Střípky z Ráje“ v budoucnosti ještě určitě uslyšíme.

Sborník vydala tiskárna Apromotion společně s Knihovnou Antonína Marka v Turnově. Je vhodně doplněn kresbami Jirky Lodeho s motivy z Českého ráje.

Václav

VÝROČÍ : JOSEF KAINAR

Josef Kainar (29. června 1917 Přerov – 16. listopadu 1971 Dobříš) se narodil právě před sto lety. Dobříšská knihovna k jeho výročí uspořádala literární soutěž a 2.cenu získala Jindra Lírová z Mělníka. Mně se její oceněná práce líbila natolik, že jsem Jindru požádal, abych mohl její verše otisknout v Kobře. Souhlasila. Děkujeme! Václav

JINDRA LÍROVÁ: POZVÁNÍ NA ČAJ

(práce ze souboru básní pro lit. soutěž v Dobříši v r. 2017)

Kdybych se setkala s básníkem Josefem Kainarem osobně, zcela jistě bych ho pozvala k sobě domů, na čaj. Povídali bychom si spolu o poezii, divadle, filmu, rozhlase, pohádkách, obrázcích, fotografiích, nádražích i písničkách, ale nejvíc asi o dětech, které miloval, pro které psal hravou formou pohádky, říkadla a verše. Seznámil je tak s poezií všedního dne, ukázal srozumitelnou formou, že po slunečním svitu přichází i déšť a mraky, každá krása nepřichází sama o sobě, ale je doprovázena vnějšími podněty a silami, působícími na každého z nás.

Proto jsem rozdělila své vyznání do dvou částí, a sice „*V koutku duše*“ a „*Říkej si se mnou*“, abych je podala k čaji jako zákusek, jako obohacení chvilky všedního, přesto neobyčejného dne...

1) V koutku duše

KÉŽ

Kéž jenom pod škvírou těch bílejších dveří
zůstanou všechna smítka z nás.

Kéž jenom pod škvírou si leží
prach, co kolem víří čas.

BLUES O VEČÍRKU PRO JEDNU OSOBU

Zrcátko v oválu, plné ironie,
dnes nepromlouvej o stáří.
Omluv se dámě, už takhle smutno jí je.
Vzduch voní, je předjaří.

Zrcátko v oválu, dnes ještě ne,
počkej s tou pravdou, s tou přesností.
Nic není přece ztracené,
prosím tě o trochu milosti.

To já jsem ta dáma, dobře podívej se,
dáma v celé své podobě,
co krapet nedbale líčí se a češe
pro mejdan v jedné osobě.

POSLEDNÍ VLAK

(inspirováno básní J. Kainara „Odjezd“)

Pršelo tolik, že déšť
udělal snad v nebi díru.
Nejsi tu. Už mi neřekneš,
kudy jít k vlaku poslednímu.

Zasípal vítr. Přes kabát.
Pršelo přece tolik dní.
Na nádraží chci se podívat,
který ten vlak je poslední.

Neřekl nikdo: Vždyť je čas.
Prosvítá slunce zpod trní.
Jednou se zeptám, zeptám zas,
kde najít svůj vlak poslední.

JE TOLIK MODRÉ

(inspirováno básní J. Kainara „Jsou“)

Je tolik modré
dnes mezi oblaky,
proto přijď ke mně,
přines mi bodláky.

Přines mi bodláky,
báječný ježky malý,
vůbec to nevádí,
kdyby nás popíchaly.

Kdyby nás popíchaly
sametky čarokrásné,
byl by to začátek
další mé básně.

Další mé básně,
chmýří, co odletěla.
Proto ty bodláky,
proto bych je chtěla.

NADĚJE

Chtěla jsem k tobě jen ze zvyku,
nahore čekal už Velkej vůz,
v novém skořicovém svetříku
dopsat to naše smutný blues...

JARO SE BLÍŽÍ

Mlha už padla
do ranní poduškově bílé.
Hustá tma zvadla.
Čistím si brýle.

Jaro se blíží
a ve vzduchu je to znát.
Kraj čechrá fiží
blůzičkám palisád.

Jaro se blíží,
Hromnice to všem oznámily.
Jehličí vázy tíží,
už aby kočičky byly!

Den je hned delší,
ranní spáč rád se protahuje.
Už je jen pro nejmenší
sníh, který zvolna taje.

2) Říkej si se mnou

ROK ZAČÍNÁ

Stříbrný ten večer byl,
zvonil mráz do oken: Cinky, linky!
Měsíc se do větví položil,
jenom tak, bez peřinky.

RANNÍ NÁLADA

Rozbilo ráno skleněnou slánku,
až zůstalo z ní jen pár střípků.
Nebe se odkopalo do červánků,
snad nedostane z toho chřipku.

ZIMA NA ÚSTUPU

Maluj jen bílou,
už jenom chvílenku,
bílé ticho nad krajinou,
první sněženku.

BÍLÉ MALOVÁNÍ

Malovalo ráno květy
z chundelaté oblohy.
Pomáhaly mu v tom děti,
přesně podle předlohy.

A okna byla během chvíle
jak z krajkové pěny
a oči bolely z té bílé
při tom všem prohlížení.

PROSTÁ

Jakpak je jarním pelíškům?,
napadlo cesty pěší.
Hnědě, jak malým zajíčkům,
lehce, jak dětem, co se těší.

ŘÍKEJ SI SE MNOU

Smálo se slunce od břehů
a do řeky se skutálelo.
Potokům poslalo oblevu
a housátkům hebké jaro.

Chyť si to slunce, školáku,
ukryj ho ve svém pokoji
před světem nočních bubáků,
kteří o světlo nestojí.

CHYŤ VÍTR

Schoval se vítr pod čepici,
když s deštěm se proháněl po dvoře.
Chyť si ten vítr, vždyť přišel ti jen říci,
co se to děje tam nahoře.

Zastavte barbarství!

Podle informací z denního tisku plánuje „elita“ Národního muzea, ve spolupráci s Ministerstvem kultury, odstranit z panteonu svěžené budovy busty Julia Fučíka, Fráni Šrámka a dalších spisovatelů, slovem osobností české národní kultury. Prý byla jejich instalace „politicky motivovaná“, jen zabírají místa jiným, ovšem „nesporným“ osobnostem, jakými byly kupříkladu mocnář František Josef I., nejen v době senility přezdívaný „starý Procházka“, nebo Heinrich Clam-Martinic, jehož musí redakce nejmenovaných novin uvést s poznámkou, že byl „rakouský politik a ministerský předseda Předlitavska“. Julia Fučíka a Fránu Šrámka dnes neznají snad jen absolventi a frekventanti našich svobodných polistopadových škol.

Oba po sobě zanechali dílo, včetně Reportáže psané na oprátce, jež se v r. 1995 dočkala 317. cizojazyčného vydání, a Stříbrného větru, které se natrvalo vepsalo do paměti našich národních dějin. Mají své čtenáře, obdivovatele, ctitele, kluby a společnosti. Pokud necháme stranou jen a jen politicky motivované invektivy, oba zůstávají oceňováni jak u nás doma, tak i v Evropě a v zámoří. Jinak řečeno, dosud se je nepodařilo totálně vymýtít ze všech našich knihoven, učebnic, televizních obrazovek, z živé paměti všech, kteří vědí, že vlast bez dějin („vlasti v dědictví nám dané“) a bez nestranného zhodnocení dějinného odkazu jest jen a pouhý prázdný prostor, jakýsi rám, do něhož bude vsazováno jakékoli plátno s jakýmkoli obsahem, ale vždy na základě zvučle těch, kteří se pasovali na „elitu národa“ a nadále chtějí rozhodovat, kdo je či není spisovatel, kdo byl či nebyl vlastenec, kdo se projevil jako hrdina, kdo patří či nepatří do panteonu naší vlasti. Dříve „se vyhazovali“ Masaryk a Beneš, dnes Fučík a Šrámek, a zítra – „vyklizovači“?

Chce-li vedení Národního muzea vzdát devótně hold Rakousku-Uhersku a vůbec staříčké monarchii, která to dotáhla na „úrodná jatka“ první světové války, může tak učinit jinými prostředky. Potlesku se jistě dočká. Ale co my? Kdosi nás měl opravdu rád, i když si to možná nezasloužíme. Proto někteří bdíme a nenecháme si vytunelovat mozky!

Předsednictvo Unie českých spisovatelů

Co tomu říkáte, přátelé?

Josef Jindra

XVIII. Dny poezie v Broumově 2017

Vážená paní, vážený pane, milá přítelkyně, milý příteli, chtěla bych vás velmi srdečně pozvat na XVIII. Dny poezie v Broumově, které se budou konat 20. 10. – 22. 10. 2017

Setkání se uskuteční za podpory Královéhradeckého kraje, Města Broumova, Agentury pro rozvoj Broumova, obce Křinice a budou součástí Česko-polských dnů kultury a 13. Východočeského podzimního uměleckého maratónu pořádaného Střediskem východočeských spisovatelů.

Na co se můžete těšit?

* Na autory z Čech, Moravy, Polska, Slovenska a Ukrajiny, různého věku, vzdělání, profesí i literárních zkušeností. Na příjemnou, přátelskou a tvůrčí atmosféru a přívětivé prostředí v Obecním domě v Křinicích (bývalá škola). Na poetické večery a dílny. Na sborník zúčastněných autorů. Na autorská vystoupení v Broumově a v Křinicích, v nichž mají účastníci možnost představit své verše sobě navzájem i veřejnosti. Na procházku Broumovem a Křinicemi. Na výstavu obrazů z plenérů v Křinicích. Na zrekonstruované sály Broumovského kláštera a klášterní zahradu

Další informace :

Převážná většina účastníků bude ubytována v Obecním domě v Křinicích ve větších pokojích. Pro zájemce o ubytování ve dvou mohu zajistit ubytování v soukromí, ovšem za vyšší cenu.

Stravování / večeře 21. 10. (70Kč), sobotní snídaně a svačina(50Kč), oběd(70 Kč), večeře(70Kč) a nedělní snídaně (40 Kč)/ si hradí účastníci sami. Účastnický poplatek 150 Kč.

Příhlášky na Dny poezie a 2 až 3 kratší básně, kterými se chcete prezentovat ve sborníku zašlete do 15. 7. e-mailem na adresu: kopecka.vera@volny.cz nebo poštou na adresu Mgr. Věra Kopecká, Křinice 8, 550 01.

Těm, kteří se přihlásí a do Broumova nepřijedou, bude sborník zaslán na požádání po zaplacení účastnického poplatku. Připravte si rovněž 1 – 2 básně na zahajovací autorské čtení a čtení v Křinicích.

Uvítám vaše náměty pro dílny. Moc se těším na setkání s vámi.

Věra Kopecká

Program setkání :

pátek 20. 10. :14:00 – 16:00 sraz účastníků, prezence v prostorách Broumovského kláštera – Opatské sály -volný program, prohlídka kulturních památek města

17:00 – 18:30 Podvečer plný poezie – pořad z veršů autorů pro veřejnost v Opatském sále Broumovského kláštera

19:00 – 20:30 večere a ubytování účastníků

20:30 – 23:00 výstava obrazů z plenérů v Křinicích

sobota 21. 10. : 9:00 – 12:00 okénko pro hosta, přednášky, dílny

12:00 – 13:00 oběd

13:30 – 16:30 vycházka do okolí, dílna

17.00 – nové sbírky, verše zúčastněných autorů

19.00 – 20:00 – večere

20.00 – dokončení a prezentace prací z díl informace z literárních klubů - společenský večer

neděle 22. 10.:9:00 – 10:00 závěr setkání a odjezd účastníků

Přihláška na 17. Dny poezie v Broumově 20. 10. – 22. 10. 2016

Jméno a příjmení

Zaměstnání

Rok narození

Adresa

Telefon

E-mailová adresa

Účast v soutěžích a publikování.....

Členství v organizacích literátů, výtvarníků, . .

.....

Přijedu přibližně v (čas)

.....

Mám zájem o nocleh: 20. 10. 21. 10.

Zúčastním se sobotního programu... ..

Souhlasím s uvedením mých básní ve sborníku

.....

Datum a podpis

Václav Franc čte úryvek z oceněné soutěžní povídky „Můj osobní blackout.“ V dále přihlíží předseda poroty v kategorii poezie Jiří Žáček Soutěž uspořádala Městská knihovna Antonína Marka v Turnově. Vyhlášení se konalo 1.června 2017.

Foto: Martin Žantovský

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska
Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka
Franczub@seznam.cz
Ročník 18. Číslo 7. Červenec 2017.
(5.července 2017)
www.ikobra.cz